

عنوان مقاله:

مطالعه نگرش والدین و معلمان از حق بازی کردن کودکان

محل انتشار:

اولین همایش ملی روان شناسی بالینی کودک و نوجوان (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سمیه غلامی - استادیار گروه روانشناسی، مجتمع آموزش عالی لارستان

حسین مکی زاده - کارشناس آموزش متوسطه دوم اداره کل آموزش و پرورش هرمزگان

خلاصه مقاله:

بازی کردن فعالیتی برای تفریح و سـرگرمی کودکان اسـت. بازی کردن اغلب با رفتارهای مثبت همراه اسـت که باعث تقویت بقا و کیفیت زندگی میشـود. مهمتر از سـرگرمی، بازی کردن ارتباطات اجتماعی و حس تعلق را در کودکان ایجاد میکند. امروزه بازی برای رشد کودک آنقدر مهم است که به عنوان حق هر کودک شناخته شده است. بازی زمینه ی پیشرفت و آماده سازی کودک را از نظر جسمی، ذهنی، عاطفی و اجتماعی برای تجربیات و چالشهای زندگی فراهم میکند و ارتباط تنگاتنگی با سـلامت روانی-اجتماعی و شناختی وی دارد. با توجه به اهمیت بازی، پژوهش حا ضر به مطالعه چگونگی نگرش والدین و معلمان به بازی پرداخت و همچنین مقایسه ای در زمینه ساختار بازی کودکان از دید معلمان و والدین انجام پذیرفت. نمونه آماری به شیوه در دسترس از بین معلمان و والدین کودکان پیش دبسـتانی تا سـوم ابتدائی بندرعباس انتخاب و دو مقیاس ادراک از بازی برانت (۲۰۱۳) و پرسشنامه محقق ساخته آگاهی از بازی کودک توسط گروه نمونه تکمیل شد. نتایج نشاندهنده آگاهی والدین از حق بازی کودک به عنوان مسـیر ارتباط با کودک و همچنین مشـارکت در بازی کودک بوده اسـت. معلمان نیز از اهمیت نقش بازی در کنار درس و یادگیری آگاهی دارند و بازی در کلاس درس را اتلاف وقت نمیدانند. همچنین وا لدین و معلمان بازی را کارکودک، فعالیتی لذت بخش و سـرگرمی تلقی نموده که در رشـد جسمانی، شـناختی، اجتماعی و خلاقیت کودک موثر اسـت. نتایج مقایسه ادراک والدین و معلمان از بازی نیز نمایانگر وجود تفاوت رد دو بعد آزادی و ایمنی اسـت که معلمان در این ابعاد میانگین بالاتری نسـبت به والدین کسب نمودهاند. بر اساس یافته های پژوهش میتوان نتیجه گیری کرد که معلمان و والدین نگرش مثبتی به بازی داشته و برای بازی ارزش قائل هستند.

کلمات کلیدی:

حق بازی کودک، آگاهی از حق بازی، ادراک از حق بازی، والدین و معلمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1193012>

